
From: Koppanová Zuzana Bc.

Sent: Wednesday, January 12, 2022 8:18 AM

To: [REDACTED]

Subject: Si 5 2022

Vážen [REDACTED]
[REDACTED]

v příloze zasílám Vámi požadovaná rozhodnutí ve spise zdejšího soudu 4 T 110/2017 (31 To 399/2018).

Mgr. Roman Kot'átko
předseda soudu

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Blanky Fedorkové a přísedících Marie Sykáčkové a Mgr. Ferdinanda Maráka v hlavním líčení konaném dne 6. června 2018 v České Lípě, **takto:**

obžalovaný

[REDACTED]

je vinen, že

dne 24. 3. 2017 v době od 11:00 hod. do 11:10 hod. ve [REDACTED] ulici [REDACTED] před restaurací [REDACTED] přiběhl k poškozenému [REDACTED] který si ukládal věci do vozidla a udeřil jej pěstí, na které měl nasazený "boxer", do obličeje, na kořen nosu, přičemž v druhé ruce držel nůž s délkou čepele cca 10 cm, kterým do poškozeného, pod pohrůžkami zabitím strkal a dožadoval se po poškozeném at' mu dá vše co má u sebe a dále jej donutil přejít od vozidla do místa sídla firmy poškozeného ve [REDACTED] kde s ním zašel na chodbě na společné WC, kde poškozenému dále vyhrožoval fyzickou likvidací a stále požadoval vydání finanční hotovosti a následně jej prohlédl a když nic nenašel, poškozenému vyhrožoval, že bude platit co si řekne, jinak jej zabije, zlikviduje a že se vše od dnešního dne mění, že mu bude poškozený platit, s tím, že když půjde na policii tak skončí okamžitě, neboť on sám nemá co ztratit, a fyzickým napadením tak poškozenému způsobil zlomeninu nosních kostí,

tedy

proti jinému užili násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci,

čímž spáchal

zločin **loupeže** podle § 173 odstavec 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 173 odstavec 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **2 (dvou) let**.

Podle § 81 odstavec 1 a § 84 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá za současného vyslovení dohledu nad obžalovaným a podle § 85 odstavec 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **4 (čtyř) let**.

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu se obžalovanému ukládá povinnost nahradit poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR, IČ 41197518, se sídlem Orlická 2020/4, Vinohrady 130 00 Praha 3, škodu ve výši 1 434 Kč.

Odůvodnění:

1. V hlavním líčení byly zjištěny následující skutečnosti:
2. Obžalovaný ██████████ v hlavním líčení vypověděl, že poškozený je jeho kolega a kamarád 18 let, byli spolu ve vězení. Vyhledal ho, protože nabízel k prodeji ██████████ první den ho nenašel, proto přespal v hotelu ve ██████████ společně se svou ██████████ druhý den šel opět za ním. Měl u sebe 10 000 Kč od ██████████ k narozeninám na koupi vozidla. Od poškozeného vzhledem k minulosti očekával vyjádření soucitu, protože auto mělo daleko vyšší hodnotu a byl ve finanční krizi. Peníze si na to půjčil, žádal poškozeného slovy: „Prosím tě, pomoz mi, mám tady u sebe 10 000 Kč, jsou to poslední peníze, o ničem se nebav, dej mi prostě klíče od auta a řekni mi, užij si to a postav se na nohy.“ Vznikly tam nějaké výčitky z minulosti, nějaké pošťuchování, poškozený do něj strčil první a on ho pak ho udeřil loktem nebo pěstí, chvílku se přetahovali, neměl boxera, ani nůž, nic takového nevlastní. Před tím úderem ho volal dvakrát nebo třikrát, ať vyjde, že si spolu můžou dát férový zápas. Poškozený jej napadl s tím, že auto mu nedá, a že mu má přinést 5 gramů pervitinu. To obžalovaného vyprovokovalo, řekl, že není drogový magnát a nic takového dělat nebude. Do sídla firmy šel proto, že mu poskytoval pomoc, okamžitě mu to bylo líto. Další půl hodinu chodil kolem auta a hledal nějakou mikinu, aby ho mohl ošetřit, otevřel zadní dveře, vytáhl mikinu a dal mu ji na nos, protože krvácel z nosu. Šli do koupelny do firmy, oplachoval ho vodou a až když zjistil, že je v pořádku, tak odešel. Nic mu nevzal, niče ho se nezmocnil, nežádal po něm peníze, sám je měl. Normálně spolu komunikovali, neřekl poškozenému, že jej zabije, omluvil se mu, potom už k autu nešel, mikinu ██████████ poté zahodil po cestě na zem. Poškozený věděl, že ho bude kontaktovat, informoval o tom, že prodává auto. Měli nějaké rozeprý z minulosti, negativní vztahy, ve vězení byl obžalovaný díky němu s vlastní matkou, kdyby s ním chtěl něco vyřešit, udělá to dřív, Ve vězení byli za porušení

Shodu s prvopisem potvrzuje Iva Suralová.

imigračního práva, prostituci jednalo se o částku kolem 70 000 000 Kč, takže bylo o co se dělit a co si vymýšlet.

3. Svědek v postavení poškozeného [REDAKCE] v hlavním líčení vypověděl, že obžalovaného zná už dlouho, od roku 2011 do roku 2013 spolu byli ve vězení v [REDAKCE]. Od propuštění s ním kontakty nenavazoval, obžalovaný byl propuštěn asi o dva, tři roky později, a zdržoval se v [REDAKCE], poškozený ve [REDAKCE]. Dne 24. 3. 2017 asi v deset ráno šel z kanceláře ke svému autu, přiblížil se k němu obžalovaný, praštil ho a začal mu nadávat. Měl čepici, kapuci, teplou bundu po kolena, ale stejně ho zahlédl, protože se otočil. Pokračovaly št'ouchance a výhrůžky, říkal, že nemá co ztratit, že ho klidně zabije, když mu nedá všechno, co má u sebe. Držel si obličej, obžalovaný do něj neustále bušil, že ho zabije, když mu nedá všechno, co má u sebe, měl šedý nůž velikosti asi 10-15 cm, mával mu s ním kolem obličeje. Snažil se s ním navázat komunikaci, aby to přestalo. Obžalovaný řekl, že mu bude platit. Nedal mu nic, protože u sebe nic neměl. Prohlížel mu kapsy, auto, snažil se dostat do kanceláře, protože měl celý obličej od krve, on jej pronásledoval, šel s ním na záchod, bušil do něj i tam a říkal mu, že mu otevře kancelář. Poškozený neustále opakoval, že nic nemá, obžalovaný říkal, ať mu do 12 hod připraví nějaké peníze, že je na ulici s matkou, nevědí kudy kam a že jim má pomoci. U kanceláře mu řekl, že mu vyhoví, jen ať jej pustí, obžalovaný odešel, poškozený zavolal známému, a ten ho zavezl do nemocnice. Poškozený zkoušel utéct, ale nešlo to, vycítil, že kdyby se začal bránit, tak by jej obžalovaný nožem píchl. Obžalovaný chtěl jeho auto, [REDAKCE] musel mu říct, že mu ho dá, drogy mu nenabízel. Telefon měl schovaný v kapse se zipem. Bývalý [REDAKCE] obžalovaného, [REDAKCE] mu sdělil, že mu přes něj obžalovaný vyhrožuje a vzkazuje, že ho zabije. Není pravda, že by společně s obžalovaným šel z té umývárny zpět k autu. Obžalovaný po incidentu přišel za [REDAKCE] poškozeného, [REDAKCE] ukazoval jí věci, které měl u sebe, a řekl jí, že to myslel vážně, že poškozeného málem zabil. Vyzvedl si u ní auto, aby v něm mohl spát, a slíbil jí za to peníze, [REDAKCE] to poškozenému hned volala.
4. Svědek [REDAKCE] v hlavním líčení vypověděl, že poškozeného zná dlouho, jsou přátelé, obžalovaného zná od dětství. [REDAKCE] mu v březnu loňského roku volal, jestli ho nemůže odvézt do nemocnice, že měl nějaký incident s obžalovaným. Poškozený vypadal špatně, když pro něj přijel k jeho domu, byl nateklý, měl modřiny, zlomený nos, byl vystresovaný. Jel s ním do [REDAKCE] pak ho vezl na kriminální policii a zpátky domů. Poškozený říkal, že obžalovaný měl boxera, věřil tomu. Neměl informace o tom, že by obžalovaný něco takového chtěl udělat nebo že by měl v úmyslu poškozeného kontaktovat. Když přijeli do [REDAKCE] přijeli k poškozenému domů, on si šel pro nějaké věci domů, mezitím přijela policie a poté jej odvezl do [REDAKCE] někam na hotel, protože se bál. Když se [REDAKCE] vrátil s věcmi, policie čekala dole, něco s ní řešil, potom šli oba na stanici, [REDAKCE] jel s policií a svědek autem. Poškozený byl vystresovaný, otřesený, měl strach, byl od krve a plakal.
5. Znalec z oboru zdravotnictví odvětví soudní lékařství [REDAKCE] v hlavním líčení vypověděl, že poranění, se kterými byl poškozený ošetřen, byla zlomenina nosních kostí, nešlo o tříštivou zlomeninu, ani o zlomeninu s posunem úlomků. Byla nařízena režimová opatření, poranění silně krvácelo. Taková poranění se zpravidla hojí 1-2 týdny. Po tuto dobu trvají omezení na běžném způsobu života, které jsou především v režimových opatřeních. Nejedná se o závažné poranění a to omezení je především bolestivostí při dotýkání se zasaženého místa a předcházet dalšímu opakovanému úrazu v těchto místech. Trvalé následky v tomto případě nenastanou vzhledem k objektivnímu nálezu. Není mi známo, že by se přidružila nějaká komplikace, typu infekce apod. Sám poškozený další lékařské vyšetření nevyhledal, respektive se k němu nedostavil, tak dle toho lze soudit, že opravdu ta léčba déle nepřetrvávala. Úder boxerem nelze vyloučit, ani potvrdit. Krevní výrony, které jsou popsány, jsou hlavně na sliznicích, ale vyloučit to nelze, protože když tam nedojde ke smykovému dalšímu pohybu, tak ten boxer ty poranění vůbec nemusí zanechávat, proto je to i poměrně oblíbená zbraň. Když by došlo k nějakému kontaktu nožem a to ostrou hranou, tak by předpokládal nějaké následky na těle, pakliže by nebyl poškozen jenom oděv, ale ze zkušenosti takové jednání nelze vyloučit, i extrémní násilí nemusí zanechat v podstatě žádné poranění.

Shodu s prvopisem potvrzuje Iva Suralová.

6. Podle § 211 odst. 6 trestního řádu byl v hlavním líčení za souhlasu státní zástupkyně a obžalovaného čten úřední záznam o podaném vysvětlení [redacted] na č. l. 77-79, a [redacted] na č. l. 73-75. [redacted] k věci uvedla, že ví, že obžalovaný s poškozeným jsou dobří kamarádi, je to pro ni s podivem, že se poprali. V pátek 24. 3. 2017 před obědem kolem 11.00 hod ji navštívil obžalovaný a začali se mimochodem bavit o tom, že má k dispozici vozidlo, které si chtěl půjčit. Nebyli domluveni, do kdy jej vrátí, myslela si, že třeba do týdne. [redacted] jako [redacted] obžalovaného [redacted] využila svého práva a ve věci nevyprávěla.
7. Před soudem byly dále provedeny důkazy listinného charakteru, z nichž soud zjistil, že trestní oznámení podal poškozený [redacted] na jehož jméno je registrováno vozidlo [redacted] (srov. výpis z registru vozidel č. l. 21). Z protokolu o ohledání věci soud zjistil vzhled vozidla poškozeného jeho interiéru včetně zde uložených věcí (srov. protokol o ohledání věci včetně fotodokumentace č. l. 80-83). Z protokolu o ohledání místa činu včetně fotodokumentace soud zjistil místo útoku na poškozeného [redacted] situační plán okolí baru [redacted] umístění kanceláře a umyvadla na umývárně (srov. protokol o ohledání místa činu včetně fotodokumentace č. l. 84-93). Lékařskými záznamy a odborným vyjádření ohledně zdravotního stavu poškozeného bylo soudem zjištěna povaha a rozsah zranění poškozeného (srov. lékařská zpráva č. l. 24-26, 27, 46, 47). Vzhled zranění poškozeného soud zjistil z protokolu o prohlídce jeho těla včetně fotodokumentace (srov. protokol o prohlídce těla včetně fotodokumentace č. l. 94-103). Z úředního záznamu o prohlídce vozidla obžalovaného soud zjistil, že zde při následné prohlídce nebyl nalezen ani nůž ani boxer (úřední záznam o prohlídce vozidla č.l. 107-109).
8. Soud hodnotil provedené důkazy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu, a to jednotlivě i v jejich souhrnu, přičemž dospěl k závěru, že vina obžalovaného je na základě výše provedených důkazů v hlavním líčení prokázána tak, jak je uvedeno ve výroku rozsudku. Obžalovaný [redacted] se k napadení poškozeného [redacted] doznal, uvedl však, že jej nenapadl boxerem a nožem, ale pěstí nebo loktem. Dále rozporoval skutečnost, že chtěl po poškozeném peníze, přičemž poukazoval na to, že mu nevzal jeho mobilní telefon ani nic jiného. Poškozený ve své výpovědi při hlavním líčení naopak uvedl, že obžalovaný se po něm domáhal vydání finanční hotovosti a jeho auta, přičemž potvrdil použití boxera a nože jako prostředků, kterými jej obžalovaný udeřil a ohrožoval, a vyvolal v něm obavu o svůj život a zdraví. Výpověď poškozeného se v tomto ohledu jeví soudu jako věrohodná a konstantní s jeho výpovědí z přípravného řízení, pokud jde o uvedení jednotlivých detailů napadení, obžalovaným během útoku uváděných skutečností, použití „boxera“ a nože a popisu a sledu celé situace. Výpověď poškozeného je podporována výpovědí svědka [redacted] který poškozeného viděl a komunikoval s ním bezprostředně po útoku obžalovaného, a pokud jde o zranění a jeho následky, také výpovědí v hlavním líčení slyšeného znalce z oboru zdravotnictví odvětví soudní lékařství. Jak obžalovaný, tak i poškozený přítom v hlavním líčení shodně vypověděli, že z umývárny u kanceláře poškozeného už zpět k jeho vozidlu nešli. Soud proto vycházel z této skutečnosti a popis skutku uvedený v obžalobě změnil tak, že z něj pasáž o tom, že obžalovaný s poškozeným šli zpět k autu poškozeného, vynechal. Soud s ohledem na shora uvedené, pokud jde o použití „boxera“ a nože a dále vydání finanční hotovosti, vyšel především z výpovědi poškozeného [redacted] v hlavním líčení, neboť jak z jeho výpovědi, tak i z výpovědi ve věci slyšeného svědka [redacted] vyplynulo, že poškozený byl otřesený, vystresovaný plakal a obžalovaného se velmi bál. Z výpovědi obžalovaného v hlavním líčení rovněž plyne, že se dožadoval po poškozeném vyjádření soucitu, s tím, že chce jeho auto a nemá na něj dost peněz, nemá kde bydlet, avšak poškozený se takto nezachoval a obžalovanému v jeho tíživé životní situaci nepomohl, je tedy pravděpodobné, že takovéto chování poškozeného vyvolalo u obžalovaného odpovídající odezvu. Soud proto uzavřel, že dokazováním v hlavním líčení bylo prokázáno, že dne 24. 3. 2017 v kolem 11:00 hod ve [redacted] před barem [redacted] obžalovaný přiběhl k poškozenému [redacted] který si ukládal věci do vozidla a udeřil jej pěstí, na které měl nasazený "boxer", do obličeje, na kořen nosu, přičemž v druhé ruce držel nůž s délkou čepele cca 10 cm, kterým do poškozeného, pod pohrůzkami strkal a dožadoval se vydání finanční hotovosti, poté s ním zašel do místa sídla jeho firmy na společné

Shodu s prvopisem potvrzuje Iva Suralová.

WC, kde mu dále vyhrožoval fyzickou likvidací a fyzickým napadením úderem do nosu tak poškozenému způsobil zlomeninu nosních kostí.

9. V hlavním líčení tak bylo s jistotou prokázáno, že obžalovaný proti jinému (poškozenému ██████████) užil násilí (úder do nosu poškozeného) v úmyslu zmocnit se cizí věci (finanční hotovosti a vozidla poškozeného). Toto jednání obžalovaného bylo přitom vedeno úmyslem přímým ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť obžalovaný věděl, že svým násilným jednáním se chce zmocnit cizí věci (finanční hotovosti a vozidla poškozeného), a také tak učinit chtěl a posléze učinil.
10. Při úvaze o druhu a výměře trestu soud vycházel z obecných zásad pro ukládání trestu obsažených v § 37 až § 39 trestního zákoníku (zákonnost a přiměřenost trestní sankce, povaha a závažnost spáchaného trestného činu, poměry pachatele a právem chráněné zájmy poškozeného) a přihlížel též k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem dle § 41 a § 42 trestního zákoníku. Obžalovaný ██████████ se v hlavním líčení k trestné činnosti pokud jde o napadení poškozeného, částečně doznal, uvedl, že poškozeného ██████████ pouze uhodil loktem, nebo pěstí do nosu, přičemž vyjádřil lítost nad svým činem. Dle výpisu rejstříku trestů je obžalovaný osobou trestně zcela bezúhonnou, má pouze záznam ve zvláštní části opisu. Částečné doznání obžalovaného, jeho bezúhonnost a vyjádřenou lítost soud hodnotil jako okolnosti polehčující, proto uzavřel, že je vhodné na obžalovaného působit ještě trestem nespojeným s přímým výkonem trestu ve věznicí, tedy trestem podmíněným, a jeho jednání tak lze hodnotit jako ojedinělé vybočení z jinak řádně vedeného života. Soud ukládal trest v rámci trestní sazby za zločin loupeže podle § 173 odst. 1, tedy ve výměře od dvou až deseti let, kdy obžalovanému uložil právě s ohledem na skutečnosti shora uvedené trest odnětí svobody ve výměře dvou let, tedy zcela při spodní hranici trestní sazby, který podmíněně odložil na zkušební dobu v délce čtyř let za současného stanovení dohledu, neboť měl za to, že je vhodné jeho chování po určité období sledovat.
11. V rámci adhezního řízení se s nárokem na náhradu škody připojila poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR s nárokem na náhradu škody ve výši 1 434 Kč, představující náklady na ošetření poškozeného ██████████. V hlavním líčení bylo prokázáno, že poškozenému toto zranění vzniklo útokem obžalovaného, proto soud této poškozené přiznal nárok na náhradu škody v uplatněné výši. Poškozený ██████████ se s nárokem na náhradu škody nepřipojil, o jeho nároku tedy nebylo v hlavním líčení rozhodováno.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno do **osmi** dnů od jeho doručení, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě, podat odvolání, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci.

Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo týká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytykány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Shodu s prvopisem potvrzuje Iva Suralová.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání je třeba doručit **ve trojím vyhotovení**.

Podle § 228 odst. 4 trestního řádu má poškozený možnost požádat o vyzoomění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění obžalovaného z výkonu trestu odnětí svobody. Takovou žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v I. stupni.

Česká Lípa 6. června 2018

JUDr. Blanka Fedorková v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Iva Souralová.

Toto rozhodnutí nabylo ve výroku o vině a trestu právní moci dne 20.02.2019 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci ze dne 20. 2. 2019, č.j. 31 To 399/2018-268 a je vykonatelné. Připojení doložky provedla Lucie Rajchrtová dne 24.05.2019.

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 20. února 2019 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Františka Boštíka a soudkyň Mgr. Gabriely Pudilové a JUDr. Blanky Škrétové v trestní věci obžalovaného: [REDACTED] o odvolání obžalovaného a státního zástupce Okresního státního zastupitelství v České Lípě proti rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 6. června 2018, č. j. 4 T 110/2017 – 236,

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. řádu se napadený rozsudek **zrušuje ve výroku o trestu** a podle § 259 odst. 3 tr. řádu se rozhoduje tak, že

obžalovaný [REDACTED]

se odsuzuje

podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku k trestu **odnětí svobody** v trvání **tří /3/ let**.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu **podmíněně odkládá** a podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku se stanoví **zkušební doba v trvání pěti /5/ let**.

Jinak zůstává napadený rozsudek **nezměněn**.

Podle § 256 tr. řádu se **odvolání obžalovaného zamítá**.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný [REDACTED] uznán vinným skutkem spočívajícím v tom, že dne 24. 3. 2017 v době od 11:00 hod. do 11:10 hod. ve [REDACTED]

Shodu s prvopisem potvrzuje Kristýna Klokočnicková

██████████ před restaurací ██████████ přiběhl k poškozenému ██████████, narozenému ██████████, který si ukládal věci do vozidla a udeřil jej pěstí, na které měl nasazený „boxer“, do obličeje, na kořen nosu, přičemž v druhé ruce držel nůž s délkou čepele cca 10 cm, kterým do poškozeného, pod pohrůžkami zabitím strkal a dožadoval se po poškozeném, ať mu dá vše co má u sebe a dále jej donutil přejít od vozidla do místa sídla firmy poškozeného ve ██████████, kde s ním zašel na chodbě na společné WC, kde poškozenému dále vyhrožoval fyzickou likvidací a stále požadoval vydání finanční hotovosti a následně jej prohledal a když nic nenašel, poškozenému vyhrožoval, že bude platit co si řekne, jinak jej zabije, zlikviduje a že se vše od dnešního dne mění, že mu bude poškozený platit, s tím, že když půjde na policii, tak skončí okamžitě, neboť on sám nemá co ztratit, a fyzickým napadením tak poškozenému způsobil zlomeninu nosních kostí. Tento skutek byl posouzen jako zločin loupeže podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku. Obžalovanému za něj byl uložen trest odnětí svobody v trvání 2 let, výkon trestu odnětí svobody byl podmíněně odložen za současného vyslovení dohledu probačního úředníka na zkušební dobu v trvání 4 let. Dále byla obžalovanému uložena povinnost nahradit poškozenému Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR Praha škodu ve výši 1 434 Kč.

2. Proti tomuto rozsudku podali včas odvolání obžalovaný a státní zástupce Okresního státního zastupitelství v České Lípě (dále jen státní zástupce). Obě odvolání byla písemně zdůvodněna, v případě obžalovaného k tomu došlo prostřednictvím jeho obhájce.
3. Pokud jde o odvolání obžalovaného, tak jím podané odvolání směřovalo do výroku o vině, trestu, i o náhradě škody. Obžalovaný poukázal zejména na skutečnost, že nebyla spolehlivě prokázána objektivní stránka trestného činu, tedy použití násilí nebo pohrůžky bezprostředního násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci, jako prostředků k překonání kladeného nebo očekávaného odporu napadené osoby. Obžalovaný doznává napadení poškozeného, avšak popírá, že by vůči němu užil násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci, zcela vylučuje, že by měl u sebe boxer a nůž. Tomu odpovídají i důkazy, které byly v hlavním líčení provedeny, kdy poškozenému se žádná věc v jeho moci neztratila, což mělo být hodnoceno v duchu zásady „in dubio pro reo“. Vinu obžalovaného nelze stavět pouze na výpovědi poškozeného. Tato jeho výpověď není věrohodná, neboť v ní jsou rozpory ohledně místa, kde došlo k setkání poškozeného a ██████████, který byl poškozeným požádán o pomoc. Závěrem obžalovaný navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a obžalovaný byl obžaloby zproštěn.
4. Odvolání proti napadenému rozsudku, jak je již uvedeno shora, podal i státní zástupce. Odvolání bylo podáno v neprospěch obžalovaného a směřovalo do výroku o trestu. Státní zástupce v podaném odvolání uvádí, že okresní soud provedl úplné dokazování, jeho závěry o vině obžalovaného jsou logické a mají oporu v provedeném dokazování. Ovšem trest, který byl obžalovanému uložen, je nepřiměřeně mírný vzhledem k okolnostem a způsobu provedení činu, přičemž okresní soud přecenil v rámci hodnocení polehčujících okolností doznání obžalovaného, který se ovšem pouze doznal k tomu, že poškozeného fyzicky napadl, takže se nedoznal ke skutku, jenž mu byl kladen za vinu. Státní zástupce tak navrhuje, aby krajský soud zrušil napadený rozsudek ve výroku o trestu a sám rozhodl ve věci tak, že uloží obžalovanému trest odnětí svobody ještě podmíněně odložený, avšak přísnější než ten, který volil okresní soud.

5. Před tím, než mohl odvolací soud přezkoumat z hledisek ustanovení § 254 odst. 1 tr. řádu napadený rozsudek ohledně námitek podaných odvolání, musel řešit otázku, zda je možno konat veřejné zasedání o odvolání a v něm rozhodnout za situace, kdy obžalovaný nepřevzal vyrozumění o termínu konání veřejného zasedání. Obžalovaný v řízení před soudem prvního stupně uvedl doručovací adresu [REDAKCE]. Vyrozumění o veřejném zasedání odvolacího soudu mu bylo doručováno na tuto adresu, současně také na adresu [REDAKCE]. Adresa matky obžalovaného, kterou obžalovaný uvedl s tím, že se tam zdržuje, byla zjištěna jako neexistující. Obžalovanému bylo známo, jak bylo o vině a trestu soudem prvního stupně rozhodnuto, své výhrady k napadenému rozsudku a řízení mu předcházejícím vyjádřil v odvolání prostřednictvím svého obhájce. Podle § 64 odst. 5 písm. a) tr. řádu uložit doručovanou zásilku nelze, doručuje-li se obviněnému usnesení o zahájení trestního stíhání, obžaloba, návrh na potrestání, návrh na schválení dohody o vině a trestu, rozsudek, trestní příkaz nebo předvolání k hlavnímu líčení nebo veřejnému zasedání. V daném případě však nebyl obžalovaný k veřejnému zasedání předvoláván, ale pouze vyrozumíván o termínu a místě konání veřejného zasedání odvolacího soudu. Z ustanovení § 64 odst. 5 písm. a) tr. řádu tedy vyplývá, že vyrozumění o konání veřejného zasedání uložit podle § 64 odst. 4 tr. řádu lze.
6. Ve věci krajský soud nařídil veřejné zasedání k projednání odvolání obžalovaného na 20. února 2019 a konal veřejné zasedání v nepřítomnosti obžalovaného, který byl ve veřejném zasedání zastoupen svým obhájcem, neboť mu bylo vyrozumění o konání veřejného zasedání doručeno na základě fikce doručení s dostatečným časovým předstihem tak, aby bylo zachováno jeho právo na přípravu k veřejnému zasedání.
7. Krajský soud z podnětu včas a řádně podaného odvolání podle § 254 odst. 1 tr. řádu přezkoumal správnost postupu řízení, které vyhlášení tohoto výroku předcházelo, zákonnost a odůvodněnost odvoláními napadených výroků rozsudku a následně dospěl k těmto závěrům.
8. V úvodu musí krajský soud konstatovat, že v průběhu řízení neshledal žádné procesní vady či pochybení, které by měly vliv na správnost a zákonnost napadeného rozsudku. Hlavní líčení proběhlo plně v souladu s trestním řádem při zachování všech práv obžalovaného a nebyly zjištěny žádné důvody, pro které by bylo třeba reagovat postupem dle § 258 odst. 1 písm. a) tr. řádu a napadený rozsudek zrušit.
9. Soud prvního stupně pak v rámci hlavního líčení provedl všechny potřebné důkazy pro řádné zjištění skutkového stavu a provedené dokazování může krajský soud považovat za plně odpovídající ustanovení § 2 odst. 5 tr. řádu. Okresní soud také zcela správně zjistil skutkový stav a provedené důkazy dostatečně zhodnotil v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. řádu, když hodnotil provedené důkazy jak jednotlivě, tak i v jejich souhrnu a ve vzájemných souvislostech. Pokud soud prvního stupně opřel svůj závěr o vině obžalovaného o výpověď poškozeného [REDAKCE] podporované výpovědí svědka [REDAKCE] a o listinné důkazy a znalecký posudek MUDr. Radka Matlacha, nelze tomu nic vytýkat, protože tyto důkazy bez nejmenších pochybností vyvrací uplatněnou obhajobu obžalovaného. Obžalovaný se sice doznává k tomu, že poškozeného fyzicky napadl, popírá však, že by se tak stalo v souvislosti s tím, že po něm chtěl vše, co má u sebe, vyhrožoval mu fyzickou likvidací a požadoval vydání finanční částky. Z provedeného dokazování však vyplývá, že obžalovaný nejprve na poškozeném vymáhal vozidlo s tím, že neměl dostatek finančních prostředků.

Pokud tedy poškozený v rámci své výpovědi popisuje verzi skutkového děje tak, jak je popsáno ve skutkové větě napadeného rozsudku, není důvod jeho výpovědi neuvěřit. Poškozený také ve své výpovědi uvedl, že obžalovaný užil boxer a nůž, což obžalovaný zcela popírá, přitom jak vyplývá ze znaleckého posudku MUDr. Radka Matlacha, úder boxerem nelze vyloučit ani potvrdit, takže ani tento důkaz není v rozporu s výpovědí poškozeného. Výpověď poškozeného je pak podpořena i výpovědí svědka [REDAKCE] který v hlavním líčení uvedl, že pro poškozeného přijel, ten mu řekl, že měl incident s obžalovaným, který mu ale blíže nepopisoval, byl nateklý, měl zlomený nos, byl vystresovaný. Za situace, kdy sám poškozený v hlavním líčení uváděl, že ke skutku došlo před delší dobou, je pochopitelné, že v hlavním líčení si poškozený veškeré detaily nemusel pamatovat, nicméně jednoznačně uvedl, že z kanceláře volal kamarádovi [REDAKCE] aby pro něj přijel. Provedeným dokazováním si soud prvního stupně vytvořil dostatečný podklad pro své rozhodnutí a jeho závěry neodporují zásadám formální logiky.

10. Soud prvního stupně pak správně uznal obžalovaného vinným zločinem loupeže podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku. V řízení bylo bez pochybností prokázáno, že obžalovaný po poškozeném od samého prvopočátku požadoval za užití přímého násilí a pohrůžky fyzickou likvidací vše, co má u sebe, požadoval finanční hotovost, když tomuto požadavku předcházela úder pěstí, kdy na ruce měl obžalovaný nasazený „boxer“. Je tedy zřejmé, že obžalovaný užil vůči poškozenému přímého násilí právě v úmyslu, aby dosáhl vydání finančních prostředků, kdy bylo dokazováním prokázáno, že obžalovaný neměl dostatek finančních prostředků, protože chtěl od poškozeného koupit auto, ale neměl na ně peníze. Jednání obžalovaného je nutné posoudit jako úmysl přímý podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.
11. Krajský soud se však zcela nemohl ztotožnit se závěry soudu prvního stupně ohledně trestu, který byl obžalovanému uložen a přisvědčil tak námitkám, které vznesl státní zástupce. Z tohoto důvodu bylo nutné do výroku o trestu zasáhnout. I krajský soud dospěl k závěru, že je možné působit na obžalovaného trestem, který nebude spojen s jeho přímým výkonem, neboť jak vyplývá z opisu z evidence Rejstříku trestů ČR, obžalovaný na území České republiky nebyl soudně trestán. Je však třeba v rámci úvah o druhu a výši trestu zohlednit skutečnost, že obžalovaný užil vůči poškozenému kromě pohrůžky zabitím i přímého násilí, použil i „boxer“ a nůž, způsobil mu zranění, které si vyžádalo lékařské ošetření a tudíž trest, který byl okresním soudem obžalovanému uložen, byl příliš mírný a neodpovídající intenzitě útoku obžalovaného. Zohlednění intenzity útoku ze strany obžalovaného lze podle krajského soudu vyjádřit zpřísněním trestu odnětí svobody, jehož výkon lze podmíněně odložit, v maximální výměře v trvání 3 let spolu se stanovením rovněž maximální zkušební doby v trvání 5 let tak, aby bylo možné po delší časové období sledovat chování obžalovaného. Současně dospěl krajský soud k závěru, že s ohledem na častou změnu pobytu obžalovaného by byl případný dohled probačního úředníka čistě formální a za této situace postačí stanovení zkušební doby v nejvyšší možné výměře.
12. Krajský soud neměl námitek ani proti výroku o náhradě škody. V rámci adhezního řízení se s nárokem na náhradu škody řádně a včas připojila poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR s částkou 1 434 Kč, která byla vynaložena na léčbu poškozeného [REDAKCE] a pojišťovnou byla proplacena zdravotnickému zařízení. Provedeným dokazováním pak bylo bez pochybností prokázáno, že vzniklá škoda je v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného.

13. S ohledem na to, že krajský soud nemá k napadenému rozsudku jiné výhrady, zůstal jinak napadený rozsudek nezměněn.
14. Vzhledem k tomu, že se krajský soud neztotožnil s námitkami obžalovaného, bylo jím podané odvolání jako nedůvodné zamítnuto.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí může obžalovaný a nejvyšší státní zástupce podat dovolání, a to do dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí.

Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni a o dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky.

Dovolání lze podat jen z důvodů uvedených v § 265b odst. 1 tr. řádu a dovolání není přípustné proti důvodům rozhodnutí.

Obviněný může podat dovolání pouze prostřednictvím svého obhájce, podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť by takto bylo označeno.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr. řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu a odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je dovolání napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu lhůty k podání dovolání.

Liberec 20. února 2019

Mgr. František Bošík
předseda senátu

zpracovala:

JUDr. Blanka Škrétová v. r.

soudkyně